

l alteració trivial de *-r-*), any 1240, no sabem si podem fer gaire cas (en sentit geogràfic ni lingüístic) de la seva identificació amb una «alq. *Aljemiassa* o *Aljemiassa Zoboach*» (FRB, III, 90). Per a Menorca, A. Ramis⁶² segle XIV.

Noms iguals o connexos a aquest n'hi ha tant a les altres illes com en el continent. A Menorca trobam s'Aranjassa i s'Arangí en el terme des Mercadal (7, c-3, 4); Sant Antoni de s'Aranjassa en el barranc d'Algendar (Ferrerries, 6, c-4); s'Hort des Taronger i es Taronger a Alaior (7, j-6); a Eivissa, sa Tarongeta (t. de Vila); i en el continent, l'Aranget (t. de Planes, al nord-est d'Alcoi).

Tot això té l'aspecte d'ésser noms que contenguin les denominacions dels citrus, entre ells la taronja i naronja.

ARGENTOR, *Pas de l' —Lavanor* (Escorca, Mall. 1W, b-11)— *Marjanor* (id. id. 4, e-7)

En *Lavanor* no podem creure que la *l* sigui article, perquè *Avanor* no és apellatiu, no significa res. Però si no és article creuríem que ha d'ésser un nom mossàrab o aràbic, única cosa que arriba a justificar que la *l* no es vagi canviar en *ll*, encara que no és gaire lluny del límit de Pollença, on l'article té la forma *l'*. De tota manera no és cap apellatiu i per tant continua essent bastant segur que la *l* pertany al nom mateix. L'arxiver del monestir de Lluc em digué que havia estat *Xavanor*, sens dubte fundant-se en una «alqueria *Xabanor*» del *Rep.* que Quadrado (*Conq.*, 490) no identifica. No és idea absurda geogràficament puix que se cita junt amb Lluc, Mortitx, Femenia i Binifaldó. Però ni la identificació s'imposa ni podem atendre gaire a una grafia solta d'una sola lletra, que pot resultar d'un error de lectura en l'escriptura llatina o en l'aràbiga. I en tot cas és evident que el so de *X-* no es pot convertir en *L-*.

Només de la forma en *L-* podem fer cas en la recerca etimològica. Certa semblança es veu amb un nom que hem llegit a l'«Aplec de poesies del Puig d'Inca i Creu de la Minyó», publicat el 1926 i que el 1963 estava en venda en el santuari del Puig (conservat per Coromines). Mascaró ha sentit a dir *Puig des Minyó* i *Puig des Minyons* al lloc anomenat *sa Creu* (10, g-9) del Puig d'Inca. La grafia *la Minyó* no és creïble que correspongui a una grafia antiga perquè seria inexplicable que un mot català *minyó* hagués dut article femení. Si realment aquest nom *Laminyó* té una realitat antiga, més aviat s'ha de creure que la intervenció del mot *minyó* és per una mera etimologia popular. Hi hauria alguna relació amb *Lavanor*? (que

62. A. RAMIS I RAMIS, *Noticias...*, fasc. IV. Diu que s'Arangí (segregat de s'Aranjassa des d'antic) es deia *Rafal Biniarangi*.